

ἀγαπῶσα ψυχή του, ὅταν ὡς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐπισκεπτόμενος τὰ Πατριαρχεῖα Κων)πόλεως ἴδῃ ὅτι ὁ φίλος, ἂν μὴ ἀνήγειρε τοιοῦτο μεγαλοπρεπές κτίριον, οἷον αὐτὸς ἐν τῇ φαντασίᾳ του ἐκυλίνδει, ἀλλὰ παρσκευάσας τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐτοιμορρόπων κελλιῶν σεμνόν, ἀξιοπρεπές καὶ ταῖς οἰκονομικαῖς τοῦ Γένους καὶ τῆς ἐκκλησίας δυσχερεῖαι ἀνάλογον ἐνδιαίτημα ἀνωτάτης πνευματικῆς ἡμῶν ἀρχῆς.

Ὁ ἐψηφισμένος Πατριάρχης ἔλκει τὴν καταγωγὴν ἐκ Κυζίκου. Ἐκ τῆς κομοπόλεως Μηχανιώνας ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μακρόθεν ἐκ Ρωσίας εὐεργέτης ἐγένετο τῶν εκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς πατρίδος του, καὶ ὅτε ἐπλησίασε πρὸς αὐτὴν εἰργάζετο ἐν τῇ Κυζίκῃ ἐν Ἀδελφότητι, καὶ ἐν ἄλλαις τοπικαῖς μετὰ ἐνθουσιώδους ζήλου πρὸς Ἱδρυσιν καὶ ἀνάπτυξιν εκπαιδευτηρίων ἐν τῇ καὶ κατὰ τοῦτο ὑστεροῦσῃ Κυζίκῃ. Ὅτε δὲ δεινὴ πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσεν ἀνθηρὰν τῆς Κυζίκου κομόπολιν, τὴν Πέραμον, καὶ χιλιάδας ψυχὰς ἀφῆκεν ἀστέγους καὶ ἄνευ ἄρτου, ὁ πατριώτης Νικοδήμος ἐσχημάτισεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴν πρὸς συναγωγὴν βοηθημάτων καὶ παρεμύθησε τοὺς ἀτυχήσαντας. Ἐνὶ λόγῳ, τὸ κέντρον πάσης ἐθνικῆς ἐν Κων)πόλει κινήσεως θὰ ἀπέδαιναν ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου, ἂν μὴ ἀνάγκαι ἐπείγουσαι τοῦ θρόνου τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκάλουν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἵν' ἀναλάβῃ τὰ σοβαρὰ καθήκοντα τοῦ Δραγουμάνου, ὃ ἐστὶ, τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Πατριάρχου. Ἡ τότε διευθύνουσα τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης ἐπιτροπὴ εὗρισκεν ἀναγκαιότατον νὰ ἐξισωθῶσι τὰ φυσικὰ ἐλλείμματα τοῦ Προκοπίου διὰ τῶν φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων προτερημάτων τοῦ ζῶντος ἀποπνέοντος Νικοδήμου. Ὑπῆκουσε δὲ προθύμως εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐκκλησίας του, ἂν καὶ πολλὰ ὑπέσχετο αὐτῷ ὁ τῆς Κων)πόλεως θρόνος, ἔὰν ἀπεφάσιζε νὰ προσκολληθῇ εἰς αὐτόν.

Ἐκ τῶν βραχέων τούτων ὑπομνήσεων δυνάμεθα νὰ λάβω-

μεν ἰδέαν τινὰ, ὅποιοι εἶνε ὁ μέλλων νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας τῆς ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, καὶ τί δικαιοῦμεθα παρ' αὐτοῦ νὰ ἐλπίζωμεν.

Ὁ γράφων οὐδόλως διστάζει ὅτι ὁ πατριαρχικὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ θρόνος ἀπέκτησεν ἕνα τῶν ὀλιγίστων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες προήγαγον, ἐτίμησαν τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην καὶ διὰ τῶν ἀτομικῶν των προτερημάτων καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας δόξης καὶ τιμῆς αἴγλη τὸν θρόνον της περιέλαμψαν! Χαρακτῆρες ἔμφυχοι, ὑπερήφανοι, μεγαλεπίβολοι, οἷος εἶνε ὁ τοῦ ἐψηφισμένου Πατριάρχου, οὐδέποτε καταδέχονται ν' ἀφήσωσιν ἑαυτοὺς συρομένους εἰς τὸ ἄρμα δευτέρων, ἀλλ' ἔχουσι τὴν φιλοδοξίαν νὰ προβιβάσωσι τὸ ἀξιωμα, ὃ ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς, διὰ πάσης αὐτῶν τῆς διανοητικῆς καὶ πρακτικῆς δυνάμεως καὶ κρατήσωσιν αὐτὸ εἰς ὕψος ἀνέφικτον εἰς δυσμενῇ ὑστεροφημίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΥΛΟΥ

(Εἰδικὸν Ἀνταποκρίτου Μας)

Πύλος, 10 Αὐγούστου

Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου τὰ πράγματα ἐπανῆλθον εἰς τὴν τακτικὴν παλαιὰν αὐτῶν τροχίαν. Τό γε νῦν ἔχον τὴν ἰσχυροτέραν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ κέκτηται ὁ κ. Μισυρλῆς, ὅστις, ὡς γνωστὸν, μετὰ τὴν θαντὴν τοῦ Κουμουνδούρου προσελάβετο τρικουπικὴν χροιάν. Δεύτερος εὐνοούμενος τῆς κυβερνήσεως εἶνε ὁ ἐν Καλάμαις δικηγόρος Καραγιάννης εἰς τῶν νεαρῶν πολιτευτῶν.

Αἱ ἐκλογαὶ ἀπέβησαν οἶαι προσεδοκῶντο, ἐκτὸς εἰς τὸν δῆμον Κολωνίδων, τὸν μεγαλείτερον καὶ κατοικοῦμενον ὑπὸ τοῦ νομιμονεστέρου καὶ φιλοπονοτέρου λαοῦ τῆς ἐπαρ-

117 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

117

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 545)

— Καλῶς. Λοιπὸν ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιστολῆς θὰ προσκαλέσετε τὸν βαρόνον Δεσιμαῖζ; θὰ ἴδωτε ἐν τῇ οἰκίᾳ μου τοὺς ἄλλους συνδαιτηγόνους καὶ θὰ τοὺς κάμετε προπορικῶς τὴν πρόσκλησιν. Μόνον πέντε συνδαιτηγόνους θὰ ἔχετε τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου. Ὁ Λυκογιάννης καὶ ἐγὼ δὲν θὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὸ δεῖπνον.

— Διὰ τί, κύριε;

— Ὁ μαρκήσιος ἐμειδιάσεν.

— Ἐπειδὴ μέλλομεν νὰ ἔλθωμεν βραδύτερον, τὴν δεκάτην ὥραν, ἀπῆντησε. θὰ εὐαρεστηθῇτε ἄλλως νὰ μὴ ὁμιλήσετε περὶ τοῦ Λυκογιάννη καὶ ἐμοῦ εἰς τοὺς προσκεκλημένους. Μόνος ὁ κ. Βιολαῖν θὰ εἰδοποιηθῇ. Ἡ ἄφιξις μας πρέπει νὰ προξενήσῃ ἐκπληξιν εἰς τοὺς ἄλλους.

— Ὅχι συμμορφωθῶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν σας.

— Ἄλλως θὰ ἐπανίδωμεν ἀλλήλους καὶ θὰ συμφωνήσωμεν περὶ πάντων.

— Ἐπείγει ἢ πρόσκλησις τοῦ κ. Δεσιμαῖζ;

— Μάλιστα, μάλιστα, ἡ παρουσία αὐτοῦ εἶναι ἀναγκαιοτάτη.

— Δυνατὸν νὰ μὴ δεχθῇ τὴν πρόσκλησίν μου.

— Πρέπει νὰ δεχθῇ αὐτήν. Τοιοῦτοτρόπως, κύριε Κάστορα, δύναμαι νὰ βασισθῶ ἐρ' ὑμῶν;

— Ὅπως δικαιούται νὰ βασιζῆται τις ἐπὶ φίλου.

— Εὐχαριστῶ. Μεταδῶμεν νῦν εἰς ἄλλο θέμκ. Πόσον χρεωστεῖ εἰς ὑμᾶς ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ;

— Ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω.

— Ὅσάνκις ἐδανείσθη σὰς ἐδίδεν ἀποδείξεις;

— Βεβαίως.

— Τὸ ὀλικὸν ποσόν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ περιφήμου ἐντάλματος, ὑπερβαίνει ἄρᾳ γε τὰς πεντακόσιας χιλιάδας φράγκων;

— Φρονῶ ὅτι μάλιστα.

— Πρέπει τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ πληρωθῇ ἀπὸ ὑμᾶς.

— Ἀλλὰ, κύριε, δὲν ἀπαιτῶ...

— ὦ! γνωρίζω τὴν ἀφιλοκέρδειάν σας, ἤξεύρω μάλιστα ὅτι ἠθέλετε νὰ συζευχθῇτε τὴν δεσποινίδα Δεσιμαῖζ, ὅπως σώσητε ἐκ τῆς καταστροφῆς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ δώσητε εἰς τὴν Ἑρριέττην καὶ τὸν Ραοῦλ νέαν περιουσίαν ἀντὶ ἐκείνης, ἣν ὁ βαρόνος δὲν ἤξευρε νὰ φυλάξῃ. Ἡ σκέψις

χίας, θν καὶ συγκαίρομεν ἐπὶ τῇ... τελείᾳ αὐτοῦ πολιτικῇ ἐξαχρεώσει! Ἡ ἐξώνησις τῶν συνειδήσεων ἐγκολποθεῖσα ὑπὸ τῶν πλείστων κομματαρχῶν οἰκοκυραίων ἐξησκέιτο ἀναφανδόν, διὸ ἐδαπανήθησαν πολλαὶ δεκάδες χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐξελέγη δῆμαρχος ὁ δῦσμοιρος Διον. Γεωργιλόπουλος, οὗτινος τὴν λυπηρὰν ἀγγελίαν τοῦ θανάτου ἐκομίσεν ἡμῖν ὁ τηλεγράφος χθές. Ἦτο ὁ δυστυχὴς κάλλιστος ἔμπορος μετὰ σπανίου ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ αἱ ἡθικαὶ στενοχωρίαι καὶ ἡ θυσία μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν, εἰς ᾗ ὑπεβλήθη πιεσθεὶς ὅπως ζητήσῃ τὴν δημαρχίαν, τὸν ἤγαγον ἁώρως εἰς τὸν Ἄδην.

Ἐνταῦτα ἐπέτυχε δι' ἐπιβαλλούσης πλειοψηφίας ὁ αὐτὸς δῆμαρχος, ὁ προσηνέστατος καὶ ὡς ἱατρὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος κ. Ἡρ. Τσικλητήρας, ὅστις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα κατὰ τὴν τετραετίαν ταύτην ἐννοεῖ ν' ἀφήσῃ ἀγαθὰς ἀνμνήσεις. Ἦδὴ σκέπτεται σπουδαίως περὶ μολώσεως ἐκτεταμένου μέρους τῆς παραλίου πλατείας μας, τὸ σχέδιον ἐξεπονήθη ἤδη ὑπὸ τοῦ νεαροῦ μηχανικοῦ μας Δ. Στουνοπούλου, περὶ κατασκευῆς χρησιμωτάτων τινων δημοτικῶν ὁδῶν καὶ ἀπαραιτήτων τινων γεφυρῶν.

Πολὺ ὄψιμα φέτος ἤρξατο ἡ ἀποξήρανσις τοῦ σταφιδοκάρπου, ἀλλ' ἀπὸ προχθὲς ἀρκετὸν πρᾶγμα εἶνε ἐτοιμον πρὸς πώλησιν. Ἐνεκὰ τῶν ἀναλόγως μικρῶν τιμῶν καὶ τῶν μεγάλων ἡμερομισθίων οἱ ἰδιοκτῆται θὰ λάβωσιν ὀλιγώτερα ἢ πέρυσιν, μάλιστα ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ βλάβη, ἣτις θὰ ἐπῆλθεν ἐνεκα τῆς προχθεσινῆς καὶ χθεσινῆς ἰδίως βροχῆς εἰς τὴν ἄλλως ἐξαιρετὸν ποιότητα τοῦ πράγματος. Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ βροχὴ ἦτο γενικὴ καθ' ἅπασαν τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Πελοποννήσου, ὅθεν καὶ αἱ ζημίαι ἐπαίσθηται.

σας ἦν γενναία, ἱπποτική. Ἐν τούτοις καλῶς ἐπράξατε μὴ ἐπιδιώξας τὸ σχέδιόν σας διὰ πολλοῦ λόγου, οὐς βραδύτερον θὰ ἐννοήσετε. Ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη εἶναι θελξικάρδιος κόρη καὶ θὰ καταστῇ γυνὴ τελεία· ἀλλὰ καὶ ἡ δεσποινὶς Σουσάνα Βιολαῖν ἔχει ὁμοίως πολλὰ καὶ σπάνια προσόντα. Παρητήθητε τῆς Ἐρριέττης καὶ εὑρετε τὴν Σουσάναν, τὴν μόνην νεάνίδα ἣτις δύναται νὰ σᾶς κάμῃ νὰ λησμονήσετε τὴν πρώτην. Ἄλλως, ἡ Ἐρριέττη δὲν ἠδύνατο νὰ σᾶς ἀγαπᾷ, καὶ ἡ Σουσάνα σᾶς ἀγαπᾷ.

— Μὲ ἀγαπᾷ; Λέγετε ὅτι μὲ ἀγαπᾷ;

— Μάλιστα, ἡ Σουσάνα Βιολαῖν σᾶς ἀγαπᾷ. καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ζητήσετε τὴν χεῖρα αὐτῆς παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς, ἡ συναίνεσις αὐτοῦ θὰ δοθῇ. Ἐπανέρχομαι εἰς τὰ χρέη τοῦ κ. Δεσιμαῖζ πρὸς σᾶς· ταῦτα θὰ πληρωθῶσιν ὑπ' ἐμοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου μου. Δὲν καταλαμβάνητε; Ἰδοῦ. Δὲν ἠθέλησα, ὁ κ. Δεσιμαῖζ νὰ καταδιωχθῇ ὑπὸ τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἀντικατέστησα αὐτοῦ· τῇ διαταγῇ μου, ὁ συμβολαιογράφος μου ἡγόρασεν ἀλληλοδιαδόχως πάσας τὰς πιστώσεις, ὥστε σήμερον ὅτι ἔχει ὁ βαρὺς μοὶ ἀνήκει. Μόνον δὲ ὑπολείπονται αἱ πρὸς ὑμᾶς χρεωστικαὶ του. Ἐννοεῖτε νῦν ὅτι ἐπιμένω νὰ ἀγοράσω καὶ ταύτας.

— Ἔστω, εἶπεν ὁ Πέδρο, θὰ ἐγχειρίτω τὰς χρεωστικὰς τοῦ κ. Δεσιμαῖζ εἰς τὸν συμβολαιογράφον σας.

Σήμερον ἡ αὔριον περιμένεται ὁ ἀγγλικὸς στόλος, οὗτινος ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸν λιμένα μας ἦτο πρὸ πολλοῦ γνωστὴ· ἤδη ἀφίχθησαν δύο ἀτμόπλοια ἀγγλικά ἐμπορικὰ κομίζοντα ἄνθρακας διὰ τὸν στόλον παραμένοντα ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐν Ζακύνθῳ.

Ὁ γνωστὸς κ. Ροῦς, ἀντιπρόσωπος τοῦ Νορδεμφέλτ ἐν τῇ ἀναχωρήσει του διερχόμενος ἐντεύθεν καὶ διαμείνας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐδήλωσεν ὅτι σκοπεῖ νὰ ζητήσῃ ἐργολαβικῶς τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἐνταῦθα ἰχθυοτροφείου (Διβάρι), ἐπὶ τούτῳ καὶ περιεφέρετο ἀναφορὰ τις ἣτις ἐκαλύφθη ὑπὸ πλείστων ὑπογραφῶν.

Εἴμεθα ἄγριοι! Ἡ τάξις καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια καὶ ἐνταῦθα πολὺ ἀπέχει δυστυχῶς τῆς ὁμαλῆς καταστάσεως. Καίτοι ἀπεχθάνομαι στατιστικὴν οἶα ἡ κατωτέρω ἰδού συμβεβηκότα τινὰ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τελεσθέντα. Εἰς τὸ χωρίον Γκρούστεσι (δ. Βουφράδος) ἐδολοφονήθη ὁ Ἰωάν. Οἰκονομόπουλος· ἐν Ρωμυρίῳ (δ. Βουφράδος) ἡ Παναγιώτα Ἰω. Βασιλοπούλου ἐφανεύθη ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς. Ἐν Ρωμανοῦ (δ. Πυλίων) κητοκτόνησε διὰ πυροβόλου ἡ Βιολέτα σύζυγος Π. Ροιδάκη. Χθὲς ἡγγέλθη ὅτι εἰς τὸ χωρίον Βλαχοπούλου (δ. Βουφράδος) ὁ Ἀνδρέας Γιάνναρης ἀντεκδικούμενος πέρυσιν συμβάντα φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του ἐτραυμάτισε τὸν Ἀναστ. Β. Δημόπουλον καὶ ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ συζυγον Σικαλιᾶ. Χθὲς δὲ πάλιν ρήξεως γινομένης ἐν ταῖς ἐνταῦθα φυλακαῖς ἐπληγώθη εἰς ἐπικινδύνως καὶ ἕτερος ἐλαφρῶς. Δὲν ἔχω δίκαιον λοιπὸν νὰ λέγω ὅτι εἴμεθα ἄγριοι;

Καὶ ἐπὶ τὴν ὑπαλληλίαν.

Διοικήσις καὶ βουλευφόρος ἀνὴρ δὲν συνδέονται διὰ τρυ-

Ὁ μαρκήσιος μὴ ἔχων ἄλλο τι νὰ προσθέσῃ ἀπεχαιρέτησι τὸν Βραζιλιανὸν λέγων:

— Τὴν Πέμπτην πρωτῇ, τὴν δεκάτην ἀκριβῶς ὥραν, μὴ λησμονήτε!

KB'

Οἱ ΠΡΟΣΕΚΕΚΛΗΝΕΝΟΙ

Ἡ Πέμπτη ἐφθασεν.

Ὁ μαρκήσιος—ὁ ἀναγνώστης βεβαίως ἐνόησεν—ἤθελε νὰ πλήξῃ τὸν βαρὺν τρομερῶς· ἀλλὰ πρὸ τῆς ἰδίως σκηνῆς, ἣτις ἐμελλε νὰ λάβῃ χώραν δύο ἡμέρας ὕστερον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέδρο ἐνώπιον ὁμίλου ἀνδρῶν, οὐς αὐτὸς ἐξελέξατο, ὁ πατὴρ τοῦ Λυκογιάννη ἤθελε νὰ μυσήσῃ ὅσον ἦν τοῦτο δυνατόν τοὺς προσκεκλημένους τοῦ βραζιλιανοῦ εἰς τὴν κατάστασιν, ὅπως δυνηθῶσι νὰ κατανοήσωσι καλῶς τὴν σκηνὴν, ἣτις ἐμελλε νὰ ἀνελιχθῇ πρὸ αὐτῶν τὴν ἐσπέραν τοῦ σαββάτου.

Τὸ ἐπινοήθην ὑπὸ τοῦ μαρκησίου δρᾶμα, τοῦ ὁποίου εἶχε κανονίσει τὴν παράστασιν μετὰ μεγίστης μερίμνης, ἐμελλε νὰ προηγηθῇ ὑπὸ προλόγου ἢ μᾶλλον ὑπὸ πρώτης πράξεως.

Ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ ἡμισείας ὥρας ὁ μαρκήσιος ἦν ἤδη ἐνδεδυμένος καὶ ἑτοιμὸς νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς προσκεκλημένους του. Ἡ ὀρίσθησα ὥρα ἦν ἡ δεκάτη, ἀλλ' ὁ μαρκήσιος

φερῶν σχέσεων, διό ἡ διοίκησις ὑπὸ τὸ πρόσχημα προσωρινῆς ἀδείας, διατελεῖ εἰς ἐκουσίαν ὑπερορίαν πρὸς θράμβον τοῦ φίλου ἐπαρχοῦντος κύρ Γεωργάκη.

Καραδόγατος.

ΧΑΡΕΜΙΟΝ ΚΑΙ ΕΚΤΟΜΗ

Κοσμοπολιτικὴ ἐπιστολὴ

Πρὸς τοὺς ἀπαρταχοῦ ἐλευθέρους ἐργάτας

Ι

Ἡ ἀδελφότης, ἀφίσσα ἄλλοτε φωνὴν ἰσχυρὰν κατὰ τῶν σωματεμπόρων, ἐξήγειρε κατ' αὐτῶν τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν, καὶ ἡ σωματεμπορία ἐντὸς ὀλίγου κατέστη πτώμα· ἀλλ' οὐχ ἦττον δὲν ἐξετέλεσεν ἐντελῶς τὸ καθήκον της, διότι δὲν συνεπλήρωσε τὸ ἔργον.

Δύο ἔτι ὁμοίας φύσεως ἐγκλήματα διαπράττονται ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν της, καθ' ὧν οὐχὶ μόνον δὲν ἐπέστησε προσοχὴν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνέχεται χειροκροτούμενα καὶ περιγραφόμενα μετὰ φαντασίας· μάλιστα, ἐνῶ ὑποχρέωσις αὐτῆς ἦτο ἀμειλίκτως νὰ τὰ πολεμήσῃ.

Τὸ **χαρέμιον**, λέγω, ἦτοι ἡ ἰσόβιος τῆς γυναικὸς ἐγκάθειρις καὶ ἡ **ἐκτομή**, ἦτοι ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ ἀνδρός—χειρόνων ἀμφοτέρων τῆς σωματεμπορίας.

Ἀλλ' ἔως πότε θὰ ὑφίσταται ἡ φοβερά αὕτη κατὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐθιχεσίᾳ καὶ κυρίως κατὰ τῆς ἐργαζομένης δραστηριώτερον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ καὶ ἀσθενοῦς, γυναικὸς—εἰς τῆς τὴν ἐνέργειαν χρεωστοῦμεν ἐν τούτοις τὴν *θηροσκέαν* τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον καὶ τὴν *πολιτικὴν* τῆς ἰσότητητος, τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας;—εἰς τῆς καὶ μόνης, καθόσον ὁ ἀνὴρ συμμετέχει τῆς τέρψεως μόνον, τὴν ἐνεαίμνηον ἀγωνίαν χρεωστοῦμεν τὴν ὑπαρξιν;

Ναί, ἡ δυστυχὴς γυνὴ μόνη ὑφίσταται τὴν ὀδύνην!

Ἄς ἦνε λοιπὸν τοῦλάχιστον ἐλευθέρᾳ, νὰ θερμαίνηται εἰς τὸν ἥλιον ὁσάκις θελήσῃ καὶ νὰ τέρπεται ἐν τῷ θορῷ τῆς κοινωνίας, ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ ἄνδρες—ἐν τῇ ἰσχυρί, ἣν ὁ Θεὸς μᾶς ἐδώρησε καὶ ἣν κατεχράσθημεν,—τῇ ἀφαιρέσαμεν τὴν ἰσότητα, ἢ μάλλον τὴν ὑπερτέρησιν, ἥτις τῇ ὀφείλετο, διὰ τὴν κατὰ τὴν τίξιν μας ἀγωνίαν της;

Οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ χαρέμιου καὶ τῆς ἐκτομῆς—προϋποθέτοντες τὴν μὲν γυναῖκα ὡς ἀναπόφευκτον ἀδυναμίαν, τὴν δὲ ἄνδρα ἐν γένει ἀκράτητον καὶ μὴ σεβόμενον αὐτὴν—δὲν πιστοποιοῦσι τάχα ὅτι ἡ ἰδίᾳ μήτηρ των, μὴ κλειδωμένη, ἠδύνατο νὰ ἦτο τοῦ πρώτου διαβάτου ἡδονῆ καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἡγνῶι, δίκην ἀλόγου ζώου τὸν πατέρα του;—δὲν ὁμολογοῦσι τάχα ὅτι ὁ ἀνὴρ κατὰ γενικὸν κανόνα εἶνε κτῆνος καὶ καταδικάζουσιν οὕτω ἑαυτοῦ; εἰς ταπεινώσιν;

Ὅθεν—ἐὰν ἦνε ὕβρις διὰ τὴν γυναῖκα ἡ φύλαξις, εἶνε ὅ,τι ἀπαίσιον ἢ κατ' αὐτῆς ἐκ προκαταβολῆς δυσπιστία καὶ ἡ διαρκὴς ἐπιτήρησις ἐκ μέρους τεχνητῆς ἀνικανότητος—ἐὰν ἦνε ὕβρις διὰ τὸν ἄνδρα ἡ περιφρόνησις, ἥτις ἐν τοίτοις δὲν ἀφαιρεῖ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπανορθώσεως, εἶνε ὅ,τι σκληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἢ διὰ τῆς βίαις ἐκμηδένεσις.

Σκέφθητε.

ΙΙ

Ναὶ σκέφθητε ἐπὶ τῆς μεγάλης καὶ φοβερᾶς ἀδικίας ταύτης, καθόσον μάλιστα ἡ ἀδελφότης τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν ὁλὰ δύναται νὰ τὰ κατορθώσῃ· ἀμελοῦσα λοιπὸν εἶνε καὶ οἶονε συνεργὸς τῆς ἀπάνθρωπου πράξεως.

Καὶ διὰ τοῦτο λαχὼν τῆς εὐκαιρίας ἐρωτῶ μάλιστα:

— Πῶς ἡ μυστικὴ ἐταιρεία τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν, ἥτις δὲν δέχεται λίαν ὀρθῶς, εἰς τοὺς κόλπους της τὸν εἰδωλόλατρὸν καὶ τὸν ἀρνησιθρησκον, ὡς ἀλλάσσοντα, δίκην ὑποκαμίσου, θρησκευτικᾶς πεποιθήσεως, δὲν ἀποκρούει συμφῶ-

εἶχε συστήσει εἰς ἓνα τῶν προσκεκλημένων νὰ ἔλθῃ τὴν ἐννάτην ὥραν καὶ ἐπειδὴ ἦν βέβαιος περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ, ἀνέμνε τοῦτον.

Τῷντι δὲ τὴν ἐννάτην παρὰ πέντε λεπτά, ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἠνεώχθη καὶ ὁ ὑπηρετῆς ἀνήγγειλεν εἰπών.

— Ὁ κ. Ἰάκωβος Γρανδέν.

Ὁ μαρκήσιος ἠγέρθη.

Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς εἰσῆλθε φορῶν κομψὴν ἐνδυμασίαν ἀστοῦ. Ἐδὺ μειδίαμα ἐπεφαίνετο ἐπὶ τῶν χειλέων του ἐπὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπῆστραπτεν ἡ εὐτυχία.

Ὁ μαρκήσιος ὑπεδέχθη αὐτὸν ὡς καὶ πάντοτε συμπαθητικώτατα.

Ἐστήμηνεν ἡ ἐννάτη ὥρα.

— Ἦλθον ὀλίγον προῶρος, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος μειδιών.

— Ἐν καλὸν μέσον, ὅπως μὴ ὑστερήσῃτε, ἀπήντησεν ὁ μαρκήσιος μειδιών· ἀλλὰ βλέπετε, Ἰάκωβε, σὰς περιέμενον. Ἄς καθίσωμεν, φίλε μου, καὶ ἄς συνδιαλεχθῶμεν. Πότε ἤλθετε ἐκ Μαρεῖλ;

— Τὴν νύκτα.

— Ποῦ κατέβητε;

— Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Λούδρου.

— Ἡ παρουσία σας ἐν Παρισίοις μοι εἶναι ἀναγκαία. Ἰδοὺ διατί σὰς προσεκάλεσα.

— Γνωρίζετε, κύριε, ὅτι εἶμαι ὁλος εἰς τὴν ὑμετέραν διά-

θεσιν, καὶ ἂν ἤμην εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου, θὰ ἔσπευδον εἰς τὴν πρόσκλησίν σας.

— Μάλιστα. Ἀλλ' ἐπράξατε περισσότερα, Ἰάκωβε· χάριν ἐμοῦ ἀφήσατε τὴν ἐρωμένην σας. Πῶς ἔχει;

— Κάλλιστα.

— Καὶ ὁ γηραιὸς λοχαγός;

— Ὡσαύτως καλῶς. Φέρει θαυμασίως τὸ βάρος τῆς μεγάλης ἡλικίας του· τὸ ἀνάστημά του ἀνωρθώθη καὶ θὰ εἴπω, ὡς οἱ ἄνθρωποι τῆς Μαρεῖλ, ὅτι ἀνῆλθ' ἡμέραν. Ἰδοὺ τί κατορθοὶ ἡ εὐτυχία, ἣν ὀφείλομεν ὑμῖν. Δὲν ἐλησμονήθητε ἐκεῖ κάτω. Ὅσάκις ὁμιλεῖ περὶ ὑμῶν ὁ γέρον, μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς πράττει τοῦτο. «Ἰάκωβε, μοι εἶπε κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, εἰπέ τῷ κ. Λαγγάρδ ὅτι δὲν θέλω ν' ἀποθάνω πρὶν ἢ ἐπανάιδω αὐτόν· θὰ κάμω ἅπαξ ἔτι τὸ ταξίδιον ἐκ Μαρεῖλ εἰς Παρισίους».

— Ἐρ' ὅσον, Ἰάκωβε, δὲν ἤθελον ἐπιχειρήσει ἐγὼ τὸ ἐκ Παρισίων εἰς Μαρεῖλ.

— Ὡ! ἡ χαρὰ αὕτη θὰ ἦν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων.

— Πῶς ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων; Ἐσκέφθητε λοιπὸν, Ἰάκωβε, ὅτι δὲν θὰ παρυστῶ εἰς τὸν γάμον σας;

Ὁ νεανίας ἠρυθρίασεν.

— Θὰ ἦν ἑλλειψὶς καθήκοντος τὸ νὰ μὴ σὰς ἀπευθύνω πρόσκλησιν, ἀπήντησεν, ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ πιστεύσω ὅτι θὰ μ' ἐτιμᾶτε διὰ τῆς παρουσίας σας.

— Ἰάκωβε, θὰ μεταβῶ εἰς Μαρεῖλ τὴν ἡμέραν ἐκείνην